

[Ahlmann-Ohlsen]

er vandindvindingsområder; det kunne også komme landmændene til fordel. Skåneordningen er ikke en ordning, der skal skåne landmændene, men miljøet.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Nu kunne man jo godt sætte alle landets 279 kommuner til at kortlægge grundvandsreservoirerne og grundvandsstrømmene, men medmindre man virkelig mener, at kommunerne skal kvæles i arbejde af den slags, er det fuldstændig urealistisk. De har overhovedet ikke ressourcer til at gøre det, for det er et vanvittigt vanskeligt arbejde, og i øvrigt har vand, også grundvand, det sådan, at det strømmer, det lader sig ikke afgrænse, så det strømmer også over de forskellige kommune-grænser. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at en hel del af det vand, der kommer ud af hanen her i København, kommer nede fra Hvalsø, så der er virkelig nogle store problemer. Det er derfor, jeg siger, at det bliver ikke sådan nogle små frimærker, man bare kan sætte vandboringsnablen ned i og så sige: pyt med, at de griser rundt omkring. Det bliver nogle meget store områder, hvis man vil bruge denne underlige løsning, som hr. Ahlmann-Ohlsen har fundet på i sin visdom, og den bliver temmelig besværlig at have med at gøre. Under alle omstændigheder må hr. Ahlmann-Ohlsen give mig ret i, at inden for disse store frimærker, plamager, lagner, eller hvad man nu vil kalde dem, må man dyrke økologisk, for ellers bliver vandet jo ikke rent inden for de områder, så lidt ad vejen vil han dog gå, han vil bare ikke have det til at gælde for hele landet.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Det, debatten handler om, er at sikre, at vores drikkevand ikke bliver forurennet unødigt, og det tror jeg fru Anne Grete Holmsgård er helt enig med mig i.

Når vi så kommer med nogle tanker om at etablere et styrket samarbejde mellem kommunerne og landmændene for at finde ud af, hvordan gødningsmængden fordeles, er det, fordi vi føler, at det er den rigtige vej. Jeg er helt klar over, at fru Anne Grete Holmsgård vil have centralistiske miljøpolitiafdelinger,

der skal suse rundt og styre dette, men vi føler, at det andet er det rigtige, og en skåneløsning er måske et første skridt på vejen til at få etableret præcis den dialog, som i dag mangler. Der mangler jo en dialog mellem kommunerne og virksomhederne i landbruget. Den vil vi gerne have i gang.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Alt det gas om centralisme synes jeg hr. Ahlmann-Ohlsen skulle smide over bord. Det ved han godt at VS overhovedet ikke står for.

Det, jeg godt vil have at vide, er, hvad der er den acceptable grænse for forureningen af drikkevandet, for det stod hr. Ahlmann-Ohlsen heroppe og sagde. Er det 25 mg nitrat pr. l? Er det 10 mg pr. l? Er det 50 mg pr l? Det er ligesom det, det hele hænger på, det er den acceptable grænse. Hvor er den? Er det de 25 mg, så skal hr. Ahlmann-Ohlsen til at handle nu, for den nitrat, der allerede ligger og siver i jorden, sikrer os under alle omstændigheder, at det er middelværdien om 20 år.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal lige sige til hr. Ahlmann-Ohlsen, at mig bekendt har venstresocialisterne ikke fremsat noget forslag om miljøpoliti eller styrkelse af politiets indsats i øvrigt på dette område.

Jeg vil godt spørge hr. Ahlmann-Ohlsen: skal man opfatte pressemeddelelsen sådan, at hr. Ahlmann-Ohlsen går ind for, at man i visse områder har bestemte arealbelastningsgrænser med hensyn til kvælstofforbruget?

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg beklager. Forslaget om miljøpoliti kom fra hr. Leif Hermann og ikke fra VS. Så blev vi så kloge.

Når vi taler om en skåneløsning, som vi har gjort i vores meddelelse – jeg vil gerne gentage det – så er det for at tilvejebringe en form for dialog om disse problemer. Vi kommer jo til under udvalgsarbejdet at diskutere hele den forureningspalet, hvori kunstgødning indgår på en eller anden måde. Det er